

Ավետիք Իսահակյան

Օրերն հալվում են օրերի նման

Օրերն հալվում են օրերի նման,
Եվ ամեն վայրկյան մեռնում է ներկան.
Ապրած օրերըս – սուգվող քարավան
Անհունության մեջ հավիտենական:

Ոսկի մանկության ոսկի հեքիաթով
Մի վառ աշխարհ կար՝ շքեղ, դյութակա՛ն,
Մարեց, չքացավ երազն հոգեթով
Ոչնչության մեջ հավիտենական:

Արևն հոգուս մեջ՝ մի բուռըն աճյուն
Եվ լալով կյանքը՝ չընչին և ունայն,
Գնում են ահա սրտաբեկ հանգչում
Փռչիների մեջ հավիտենական...

1916

Կոլլոնժ